

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48888)

2. Quam pulchra, excellens, utilis & necessarià sit hæc virtus, expendendo speciatim insignes quas adfert utilitates.
3. Quanto perè virtus hæc placeat Deo, quamque hominem illi gratum & acceptum reddat.
4. Quibus exemplis ad hanc virtutè Christus nobis præiuerit, quibus etiam monitis & doctrinis ad eam nos excitauerit.
5. Quam longè haftenus à virtute hac abfuerim, de quo veniam à Deo precabor.
6. Quid mihi deinceps agendum sit, vt hanc virtutem assequi valeam.

TERTIA.

Tertiò poterunt mente tractari omnia & singula verba in votorum seu professionis formula contenta, quæ licet pro Ordinum varietate diuersa sit, vt plurimum tamen quinque hæc in se cõplectitur, nimirum. Quis sit qui vouet. Quid voueat. Cui voueat. In cuius præsentia voueat, & preces

preces professionem antecedentes
& subsequentes.

1. Qui vouet: Ego N. creatura vilissima & prorsus indigna, quæ compaream in cōspectu diuinæ præsentia: licet confusus de infinita Dei clemētia & bonitate, ac desiderio eidem seruiendi, gratumque obsequium præstandi impulsus, accedere præsumpserim.

2. Quid voueat. Voueo. 1. Stabilitatem, id est, in finem vsque perseuerare, viuere ac mori in hac vocatione ad quam tibi me immeritum sola tua benignitate placuit vocare. 2. Conuersionem morum meorum, id est, aliud esse quam ante fui, cogitationes, affectiones, verba & actiones pristinas vniuersamque vitam meam reformare, & malos mores in melius deinceps commutare. 3. Obedientiā.

4. Paupertatem. 5. Castitatem. Quæ duo postrema nonnunquam sub obedientiæ voto comprehenduntur.

6. Regularum & constitutionum ordinis mei obseruantiam. Si fœmina est quæ profitetur, pro 7. adijciet,

D 6 clau-

clausuram. O quam magnæ & eximiae sunt hæ promissiones, quam-tunque meritorum ei cumulum parient, qui eas ritè seruauerit.

3. Cui uoeat? Deo. Si autem ei, qui Regi aut Principi terreno, promissione aliqua se obligauit, maximo perè cauendum est ne fides eius in promissis desideretur: multò magis ei qui Deo omnipotenti solenni se voto obstrinxit, prouidendum erit ne fidem suam deserat, & promissorum exolutione, illius in se irā concitet?

4. In cuius præsentia uoeat? Omnium cæli ciuium, Beatissimæ uidelicet Mariæ Virginis Dei genitricis, Angelorum & sanctorum omnium: Sancti N.N. primi ordinis Institutoris, aliorumque sanctorum eiusdem Ordinis specialium Patronorum, qui nominatim recensendi sunt, denique Superioris mei, & omnium circumstantium.

5. In precibus, tum ipsius qui profitetur, tum Sacerdotis, qui professionem

nem

nem recipit, & aliorum assistentiū,
ipsæ orationes sunt considerandæ.

Quid agendum post professionem.

FActa professione, cauebit ne vnquam ex animo ipsius effluat memoria; primum beneficij quo à Deo affectus est, dum ad ralem statum vocatus fuit: deinde votorum quibus Deo se obstrinxit, simulque diligenter & sapè considerabit, quanto perè obligatus sit dignè in hac vocatione ambulare, tam respectu beneficij accepti, tum quoque respectu votorum editorum.

Legimus in vitis SS. Patrum, Abbatem Paphnutiū singularis sanctimonix virum, tria hæc memori semper mente circumferre, & idētidem voluere atque reuoluere cōsueuisse: diem videlicet, quo sacrum Baptisma suscepisset & Christianis legibus imbutus fuisset, (nam antea Ethnicus fuerat:) diem quo religioni monasticæ nomen dedisset, in eaque vo-